

nak. Talán a szülőfalujuktól távolkerült siklódiak értékelték a legjobban. Könyvbemutatót tartottunk Székelykeresztúron, Székelyudvarhelyen, Sófálván a néptánc táborban, Etéden a népdalvetéledőn és Szovátán.

Dolgozik-e egy új kiadványon, mik a tervei a továbbiakban?

Terveinkhez híven folytatni szeretnénk a gyűjtőmunkát, feltérképezni a faluban ismert énekeket. Most a siklódi lakodalommal kapcsolatos hagyományokkal és szokásokkal foglalkozunk. Az összegyűjtés után szeretnénk ezeket is valamilyen formában átmenteni az utókor számára, ha az Isten is megsegít.

Szabó Pál-Péter

„A vers az, amit mondani kell”¹

Szavalóversenyeim margójára

Kulcsszavak: versmondás; irodalmi és szavalóversenyek;

Tollas Tibor szavalóverseny.

Személyes érintettségem révén, mint a Domokos Kázmér Iskolacsoport diákja, már kilencedikes koromban, rögtön a tanév elején alkalmam nyílt belekóstolni a diákélet irodalmi vetületébe. Mondhatom, mindig is szerettem a verseket, ezért szaktanárom felszólítására, ajánlására jelentkeztem, hogy ezáltal megpróbálkozzam a szavalással mint előadó művészettel. Első szárnypróbám, vagyis ilyen téren verseny, amin részt vettem az a 11.

A kötet könnyebb áttekinthetőségét segíti, hogy a katonadalokat tematikusan csoportosították, így a fejezetek regutadalokat (55), katonadalokat (68), huszárdalokat (20), háborús kesergőket (9) és katonatémájú polgári táncdalokat (4) tartalmaznak. Kegyeleti jellege is jelentős a kiadványnak, mert e dalok megjelenésével a szerző – ahogyan írja a bevezetőben – emlékeztetni szeretné az olvasót arra a százötven siklódi személyre, akik a két világháború harcterein lelték halálukat.

alkalommal Szovátán megrendezett Tollas Tibor szavalóverseny volt, 2007 novemberében, ami mint énnekem első versenyem, nagy izgalommal járt. Osztálytársnőmmel, aki szintén részt vett, tartottuk egymásban a mind csak kifele igyekvő lelket, valamint annak erejét.

A verseny sorszámhúzással kezdődött, ahol feljegyeztek minket és a választott versek címét, szerzőjét. A megmérettetés két fordulóból állt,

első fordulóban az általunk választott Tollas Tibor verset kellett előadnunk, igyekezve, hogy lenyűgözzük a zsűrit szavatainkkal. Második fordulóban már nagyobb szabadságunk volt, mivel itt már szabadon választott verset adhattunk elő. Nekem ez sikerült jobban. Rövid szünet után a zsűri meghozta a döntését, ahol maga a zsűri elnöke személyesen emelt ki a második versét, aminek az előadása még nekem is tetszett! Wass Albert *Első galamb* című költeménye volt ez. Színvonalas díjkiosztás követte a kiértékelést, ahol a három első kapott nagyobb díjat, de minden résztvevő gyönyörű könyveket vehetett át, biztatásképpen a következő versenyen való részvételre.

Eleget téve a kísértésnek, s immáron tudva, mivel állok szemben, bátran jelentkeztem a 12. Tollas Tibor szavatóversenyre is, amit a szervezők 2008. október 11-én rendeztek meg. Ide már kevesebb izgalommal, több magabiztossággal jöttem, mint a szerencsét próbált legkisebbik királyfi. A zsűri, a pontozás megkönnyítése érdekében, a változás szellemében arra kért bennünket, hogy első fordulóban adjuk elő az egyik verset a kettő közül, majd az alapján eldöntik, hogy a második fordulóba továbbjutottunk-e, vagy sem.

Erre a versenyre a szabad versem Székely János *Tacaemus* című verse volt, ezt szavaltam el, mert a két gyönyörű vers közül ezt éreztem közelebb a szívemhez. Jól sikerült, ez talán annak is köszönhető, hogy kérésemre osztálytársaim nagy része, valamint

osztályfőnököm és a legjobb barátaim is eljöttek. A jelenlétükből nyert energiát felhasználva sikerült előadnom versem, amivel ezúttal is dicséretben részesültem.

Ezen a megmérettetésen kívül Dsida Jenő Irodalmi Versenyen is vettem már részt, ahová a bejutás előfeltétele egy verselemzés volt. Bejutottunk. Mint az irodalmi vetélkedők nagy része, ez is a szovátai Teleki Oktatási Központban volt 2007 decemberében. Ide egy Dsida Jenő költészetét jellemző plakáttal kellett készülnünk, ezt kellett bemutatnunk, valamint villámkérdéseket kaptunk, és elő kellett adni egy Dsida verset is.

Mindezek mellett pedig egy éjszaka alatt kellett teljesíteni egy összehasonlító verselemzést. Tapasztalat nélküli gólyák lévén, elzárva a külvilágtól, nekivágtunk. Mivel még önálló összehasonlító verselemzést nem írtunk, nem is tudtuk, hogyan kell azt. Emiatt történt végül, hogy lepontoztak, ezért nem emlékszek olyan szívesen erre a versenyre. Líceumunkban számos egyéb magyar nyelvű vetélkedőre van lehetőség, éppen ezért remélem, hogy még lesz alkalmam szovátai diákéveim alatt részt venni minél több ilyen rendezvényen. Nagyon szeretem a versenyeket, mert ezek által, a tapasztalat mellett, barátságok is kialakulhatnak, és évről évre viszontláthatjuk egymást a versenyeken.

Jegyzetek

1. Az idézet Kányádi Sándor verséből való.